

Pulma peale kähmud ta vanaema
jälle niifamuti enes ära minna
ja lubanud isi pärast järgi tulla.
Kui teised ära läinud, läinud ta väga
ja ritistunud, lõõnud omale kuld
kõhale ja kuld alikaunna tunda ja
jõelnud siis pulma. Kõis inestunud
ennidid riekka ja tunda peigmehe ää.
To läinud siise vaatama, kus pruut
tunda isad emad on pannud. Kõis
pidalised jäänud kuu ääres, pruut
olnud kookspainas, isä peremal ja tunda
põhmul paal kõrvale. Peigmas läinud
ja istunud ka kuu ääres. Pärast jõid
läinud ta pruudiga jätatama, kes
tenda väga armastanud. Kõrvaga näeb
peigmees, et tunda väenas kanna naha
tõukast väga ripub. To vätnud naha
ja väfnud maha. Sil filmas pigul

jõudnud juus muidetud. To hakanud
pruuti kätte kangeste rabelama ja muut
nud ennast igal juu laamata, kull
kõhale, kull kaerale, kull haidale,
kull karale, aga pruut olnud talle tunda
haidnud ikki kätt väinu ja ei ole mitte
laski lastnud. To muutnud ennast
niikana, kuni enam laani juu ei
ole olnud, kelleks to ennast muuta
oleks väinud. Siis laugnud ta pruuti
ette pilvile maha ja tunda tuda, et
ta tuda on peastunud. — Tunda oleks olud
niivõisi näitust, et ainult siis peaste
tud väik jaada, kui ta annab niifuguse
tunda pruuti leia. Oks pruut tal
kõhale laski lastnud, siis oleks ta
jelleks laamata jõnud, kui ta sell
kõrvale ää. Nad oleksid väga ääme
läinud ää ole kuni surmani. —